

Sách Daniel - Số một trăm bảy mươi hai

Cái bóng của Fatima: Làm sáng tỏ ảnh hưởng của Satan đằng sau những thị kiến tiên tri của Giáo hội Công giáo

Jeff Pippenger

2024-04-02

Lời tiên tri Fatima là công cuộc chuẩn bị của Sa-tan nhằm khiến Giáo hội Công giáo giao nộp tổ chức của mình cho hấn khi hấn mạo nhận làm Đức Kitô, vì đó là "kiệt tác của quyền năng Sa-tan — một tượng đài cho những nỗ lực của hấn nhằm tự đặt mình lên ngai vàng để cai trị thế gian theo ý muốn của hấn." Những ai không thụ ích từ lời chứng tiên tri xác định vai trò của Fatima trong việc dẫn dắt Công giáo, do không muốn tin vào khả năng làm phép lạ của Sa-tan, đang tự đặt mình vào chỗ bị lừa dối. Lời tiên tri của Fatima đề cập đến cuộc đấu tranh nội bộ trong Công giáo, và cuộc chiến của Công giáo chống lại chủ nghĩa vô thần.

Cuộc chiến của Công giáo với chủ nghĩa vô thần là chủ đề của câu bốn mươi trong Đa-ni-ên mười một. Sự minh họa cho cuộc tranh đấu ấy bắt đầu vào năm 1798, trong câu bốn mươi. Nó khởi sự với trận chiến trong đó Napoléon, vua phương nam, bắt giáo hoàng làm tù binh vào năm 1798, và chứng ngôn trong câu ấy rồi kết thúc với việc vua phương bắc cuốn trôi vua phương nam vào năm 1989. Trong bối cảnh lịch sử đó (1798 đến 1989), hai thế lực đối kháng vào các năm 1917 và 1918 đều được đánh dấu bằng biểu tượng tiên tri, là điều kết nối các chứng ngôn của cả hai lại với nhau, đồng thời vẫn giữ nguyên chủ đề tổng quát của câu ấy. Lời tiên tri Phátima chắc chắn là một lời tiên tri thuộc về Sa-tan, nhưng nó là một chủ đề trong Lời tiên tri của Đức Chúa Trời, và vì thế là lịch sử cần phải được hiểu cho đúng.

Sự an toàn duy nhất cho linh hồn vào thời điểm này là phải hỏi ở từng bước: "Chúa phán gì với đây tớ Ngài?" Lời của Chúa còn mãi đời đời. Kinh Thánh phải là sách hướng dẫn của chúng ta, và thay vì tham khảo sự khôn ngoan của loài người và xem các lời khẳng định của phạm nhân hữu hạn như lẽ thật của Đức Chúa Trời, chúng ta nên tra xét lời tiên tri chắc chắn. Đức Chúa Trời đã phán, và lời Ngài đáng tin cậy, nên chúng ta phải đặt đức tin mình trên lời: "Chúa phán như vậy." Đức Chúa Trời muốn chúng ta nghiên cứu những biến cố đang diễn ra chung quanh chúng ta, và so sánh chúng với các lời dự ngôn trong Lời Ngài, để chúng ta hiểu rằng mình đang sống trong những ngày sau rốt. Chúng ta cần Kinh Thánh, và chúng ta muốn biết điều gì đã được chép trong đó. Người siêng năng học lời tiên tri sẽ được ban thưởng bằng những sự tỏ bày rõ ràng về lẽ thật, vì Chúa Giê-xu đã phán: "Lời Chúa là lẽ thật." Signs of the Times, ngày 1 tháng 10 năm 1894.

Trong cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ ba, như được trình bày trong các câu mười ba đến mười lăm của Đa-ni-ên mười một, quyền lực tự tôn mình lên để thiết lập sự hiện thấy được giới thiệu. Câu ấy đã được ứng nghiệm vào năm 200 TCN, khi “người La Mã can thiệp để bênh vực vị vua trẻ của Ai Cập,” và “quyết định rằng người phải được bảo vệ khỏi sự hủy diệt do Antiochus và Philip mưu tính.” Câu Kinh Thánh ấy và lịch sử năm 200 TCN cho thấy rằng ngay trước luật ngày Chủ nhật, trên tiền đề bảo vệ người thay thế suy yếu của Putin, vào thời điểm Hoa Kỳ và Liên Hiệp Quốc

(Seleucus và Philip xứ Macedon) đã quyết định chiếm lấy các lãnh thổ của Nga và phân chia chúng vì lợi ích chung của họ, La Mã giáo hoàng (con điểm của Ty-rơ) sẽ bắt đầu tấu lên khúc nhạc của mình, khi nó bắt đầu tiến ra để phạm tội tà dâm với các vua trên đất.

Năm 533 và sắc lệnh của Justinian sau đó sẽ được nhắc lại, như đã được mô tả mang tính tiên tri trong sách Khải Huyền chương mười ba, câu hai, câu này xác định rằng con rồng (La Mã ngoại giáo) sẽ trao cho chế độ giáo hoàng ba điều.

Và con thú mà tôi thấy giống như con báo, chân nó như chân gấu, miệng nó như miệng sư tử; và con rồng ban cho nó quyền lực của mình, ngai của mình, và quyền uy lớn. Khải Huyền 13:2.

Con rồng của La Mã ngoại giáo đã trao “ngôi” của nó (thành phố Rôma) cho giáo hoàng quyền vào năm 330, khi Constantine dời đô đến Constantinople. Clovis đã trao “quyền lực” quân sự của mình cho giáo hoàng quyền bắt đầu từ năm 496, và vào năm 533 Justinian đã trao “thẩm quyền” dân sự cho giáo hoàng quyền. Năm năm sau, La Mã ngoại giáo đặt giáo hoàng quyền lên ngai, như được tiêu biểu trong các câu mười sáu, ba mươi một và bốn mươi một của Đa-ni-ên mười một. Khi Hoa Kỳ thắng cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ ba, giáo hoàng quyền sẽ đánh bại quyền lực Cộng sản của Nga, vốn là đối tượng của lời tiên tri Fatima. Các cuộc chiến tranh ủy nhiệm mang dấu ấn của lẽ thật, vì cả ba trận chiến đều được hoàn thành bởi một đạo quân ủy nhiệm của giáo hoàng quyền.

Đạo quân ủy nhiệm đầu tiên và cuối cùng của giáo hoàng là Hoa Kỳ (Kháng Cách bội đạo). Đạo quân ủy nhiệm ở giữa là bọn Quốc xã của Ukraine, những kẻ cũng đã là đạo quân ủy nhiệm của Công giáo chống lại nước Nga Cộng sản trong Thế chiến thứ hai. Có ba cuộc thế chiến, và có ba cuộc chiến ủy nhiệm. Cuộc chiến thứ hai của cả các cuộc thế chiến lẫn các cuộc chiến ủy nhiệm là chủ nghĩa Quốc xã. Cuộc chiến hiện nay tại Ukraine là cuộc chiến của vùng biên giới, vốn lần đầu ứng nghiệm các câu mười một và mười hai tại trận Raphia. Cuộc chiến tại Ukraine hiện đang được hoàn tất trong thời kỳ của đòn đánh thứ hai trong ba đòn đánh của Hội giáo thuộc tai vạ thứ ba, dù Hội giáo không can dự vào chính cuộc chiến ấy.

Đòn tấn công thứ nhất nhằm vào miền đất vinh hiển thuộc linh vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và đòn cuối cùng trong ba đòn tấn công là tại luật ngày Chúa nhật, và một lần nữa lại nhằm vào miền đất vinh hiển thuộc linh. Đòn thứ hai trong ba đòn tấn công của Hội giáo thuộc tai vạ thứ ba nhằm vào miền đất vinh hiển cổ xưa theo nghĩa đen vào ngày 7 tháng 10 năm 2023. Cuộc chiến ấy đang diễn ra đúng tại chính khu vực mà Ptolemy đã chiến thắng trong trận Raphia. Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng trong những ngày sau rốt sẽ có chiến tranh và tin đồn về chiến tranh.

Những cuộc chiến mà Chúa Giê-su đã đề cập đến xảy ra trong lịch sử khi hiệu lực của mọi sự hiện thấy được ứng nghiệm, và chính Ê-xê-chi-ên đã ghi lại sự kiện ấy. Trong lịch sử đó, sự xuất hiện của tai vạ thứ ba của Hội giáo, trận chiến thứ hai và thứ ba của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm, sự tái diễn của Nội chiến Hoa Kỳ, sự tái diễn của Chiến tranh Cách mạng Hoa Kỳ đều được biểu tượng hóa. Những cuộc chiến này được hoàn tất trong giai đoạn lịch sử của việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người, và vào luật Chủ nhật sắp đến, Chúa sẽ dấy lên đạo quân của Ngài như một cờ hiệu khi cuộc thế chiến cuối cùng, tức cuộc thế chiến thứ ba, bắt đầu, và khi Hội giáo của tai vạ thứ ba gia tăng sự chọc giận các dân tộc.

Anh em sẽ nghe nói về chiến tranh và những tin đồn về chiến tranh; hãy coi chừng, đừng hoảng sợ, vì mọi điều ấy phải xảy ra, nhưng chưa phải là cuối cùng. Vì dân này sẽ nổi dậy chống dân kia, và nước này chống nước khác; nhiều nơi sẽ có nạn đói, dịch bệnh và động đất. Tất cả những điều ấy chỉ là khởi đầu của những cơn đau đớn. Ma-thi-ơ 24:6-8.

Trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, hai hạng người trong dân của Đức Chúa Trời được phân định theo khả năng thấy và nghe.

Vì vậy Ta nói với họ bằng các dụ ngôn: vì họ thấy mà chẳng thấy; nghe mà chẳng nghe, cũng chẳng hiểu. Và nơi họ ứng nghiệm lời tiên tri của Esaias, rằng: Nghe thì các người sẽ nghe, mà chẳng hiểu; thấy thì các người sẽ thấy, mà chẳng nhận biết. Vì lòng dân này đã hóa ra chai lì, tai họ nghe nặng, và họ đã nhắm mắt lại; kẻo có khi họ thấy bằng mắt mình, nghe bằng tai mình, hiểu bằng lòng mình, rồi trở lại, và Ta sẽ chữa lành họ. Nhưng phước cho mắt các con, vì chúng thấy; và tai các con, vì chúng nghe. Matthew 13:13-16.

Trong khoảng thời gian ấy, bắt đầu từ ngày 11 tháng 9 năm 2001, Chúa Giê-su nói: “các người sẽ nghe về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh.” Trong sách Khải Huyền, Giảng đại diện cho những người nghe tiếng của Đấng Christ.

Tôi đã ở trong Thánh Linh vào ngày của Chúa, và nghe phía sau lưng tôi có một tiếng nói lớn, như tiếng kèn. Khải Huyền 1:10.

"Tiếng" ông nghe "như tiếng kèn", và kèn là một biểu tượng của chiến tranh, và ông nghe tiếng đó phía sau lưng ông. Sau đó, ông quay lại để xem tiếng ấy.

Và tôi quay lại để xem tiếng nói đã phán với tôi. Và khi quay lại, tôi thấy bảy chân đèn bằng vàng; và ở giữa bảy chân đèn có một Đấng giống như Con Người, mặc áo choàng dài tới chân và thắt đai vàng quanh ngực. Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên, trắng như tuyết; và mắt Ngài như ngọn lửa; và chân Ngài giống như đồng sáng, như thể được nung trong lò; và tiếng Ngài như tiếng của nhiều dòng nước. Trong tay phải Ngài cầm bảy ngôi sao; và từ miệng Ngài ra một thanh gươm hai lưỡi sắc bén; và dung mạo Ngài như mặt trời chiếu sáng rực rỡ. Khi tôi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết. Và Ngài đặt tay phải trên tôi mà phán: Đừng sợ; Ta là Đầu Tiên và là Cuối Cùng. Khải Huyền 1:12-17.

Khải tượng về Đấng Christ mà Giảng đã thấy khi ông quay lại để xem tiếng phán ấy, chính là cùng một Khải tượng mà Đa-ni-ên đã thấy trong chương mười, cũng là cùng một Khải tượng mà Ê-sai đã thấy trong chương sáu, và cũng là cùng một Khải tượng mà Phao-lô đã thấy, khi ông nhìn thấy lịch sử của bảy tiếng sấm.

Sự khiêm nhường không thể tách rời khỏi sự thánh khiết của tâm lòng. Linh hồn càng đến gần Đức Chúa Trời bao nhiêu, thì càng được hạ mình và khuất phục trọn vẹn bấy nhiêu. Khi Gióp nghe tiếng Chúa phán từ trong cơn lốc, ông kêu lên: 'Tôi ghê tởm chính mình, và ăn năn trong tro bụi.' Khi Ê-sai thấy vinh quang của Chúa và nghe các chê-ru-bim kêu, 'Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa Vạn Quân,' thì ông kêu lên, 'Khốn cho tôi! vì tôi hư mất!' Đa-ni-ên, khi được thiên sứ thánh thăm viếng, nói: 'Về đẹp của tôi đã hóa ra hư nát trong tôi.' Phao-lô, sau khi được cất lên đến tầng trời thứ ba và nghe những điều người ta không được phép nói ra, đã nói về mình là 'kém hơn cả người nhỏ nhất trong vòng các thánh đồ.' Chính Giảng, người

được yêu dấu, người đã tựa đầu vào ngực Chúa Giê-xu và đã chiêm ngưỡng vinh quang của Ngài, lại ngã xuống trước các thiên sứ như người chết. Càng chăm nhìn Cứu Chúa chúng ta cách gần gũi và liên tục, chúng ta càng thấy ít điều để tự tán thành nơi chính mình. Signs of the Times, ngày 7 tháng 4, 1887.

Khi Gabriel giải nghĩa Khải tượng cho Daniel, ông đã trình bày các sự kiện tiên tri của chương mười một. Những sự kiện đó là sự mô tả về chiến tranh, và trong sự trình bày về những cuộc chiến ấy, Khải tượng “mareh” ở dạng giống cái, theo nghĩa gây khiến, được diễn đạt là “marah”, đã khiến Daniel được biến đổi nên giống hình ảnh của Đấng Christ. Khi Christ nói anh em sẽ nghe nói về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh, Ngài đang chỉ ra các cuộc chiến được trình bày trong Daniel chương mười một. Ngài cũng chỉ rõ rằng để thấy Khải tượng khiến người chiêm ngưỡng được biến đổi theo hình ảnh của Ngài, anh em phải quay lại, vì tiếng nói ở phía sau anh em. Những cuộc chiến được trình bày trong Daniel chương mười một là các mô tả về những cuộc chiến đã xảy ra trong lịch sử quá khứ. Qua việc nghe về những cuộc chiến đó trong quá khứ, một người được chỉ dạy về lịch sử hiện đang diễn ra, nhưng chỉ nếu người ấy có mắt để thấy và tai để nghe.

Khi Ê-xê-chi-ên ghi lại rằng sẽ đến một thời điểm mà Khải tượng sẽ không còn bị trì hoãn nữa, điều đó liên quan đến Khải tượng của ông về đền thánh trên trời, nơi mà, ngoài những điều khác, ông đã thấy “những bánh xe lồng trong bánh xe”, điều mà Bà White cho là sự đan xen phức tạp của các biến cố loài người.

Trên bờ sông Chebar, Ê-xê-chi-ên thấy một cơn gió lốc dường như đến từ phương bắc, 'một đám mây lớn, và một ngọn lửa cuộn lấy chính mình, và có sự rạng ngời bao quanh nó, và từ giữa đó như màu hổ phách.' Nhiều bánh xe, đan xen vào nhau, được bốn sinh vật sống làm cho chuyển động. Cao trên tất cả những điều ấy 'là hình dạng của một ngai, như dáng vẻ của đá ngọc bích; và trên hình dạng của ngai là hình dạng như dáng vẻ của một người ở trên đó.' 'Và giữa các chê-ru-bim hiện ra hình dạng bàn tay một người ở dưới cánh của chúng.' Ê-xê-chi-ên 1:4, 26; 10:8. Các bánh xe phức tạp đến nỗi thoạt nhìn có vẻ rối loạn; nhưng chúng chuyển động trong sự hòa hợp hoàn hảo. Các hữu thể trên trời, được bàn tay ở dưới cánh của các chê-ru-bim nâng đỡ và hướng dẫn, đang thúc đẩy những bánh xe này; phía trên họ, trên ngai bích ngọc, là Đấng Hằng Hữu; và chung quanh ngai là một cầu vòng, biểu tượng của lòng thương xót thiêng liêng.

Như những cơ cấu phức tạp giống như bánh xe được bàn tay ở dưới cánh các Kêrubim dẫn dắt, thì sự vận hành phức tạp của các biến cố nhân loại cũng ở dưới quyền tể trị của Thiên Chúa. Giữa cảnh xung đột và náo loạn của các dân tộc, Đấng ngự trên các Kêrubim vẫn hướng dẫn mọi việc trên đất.

Lịch sử các dân tộc — những dân tộc đã lần lượt đến đúng thời và đúng chỗ đã được ấn định cho mình, vô thức làm chứng cho chân lý mà chính họ không hiểu ý nghĩa — đang nói với chúng ta. Cho mỗi dân tộc và mỗi cá nhân ngày nay, Đức Chúa Trời đã ấn định một vị trí trong kế hoạch vĩ đại của Ngài. Ngày nay, con người và các dân tộc đang được đo bằng dây dọi trong tay Đấng chẳng hề sai lầm. Tất cả đều, bằng sự lựa chọn của chính mình, đang quyết định vận mệnh của mình, và Đức Chúa Trời đang tể trị trên mọi sự để hoàn thành các mục đích của Ngài.

Lịch sử mà Đấng Tự Hữu Hằng Hữu vĩ đại đã vạch ra trong lời Ngài, nối kết mắt xích này với mắt xích khác trong chuỗi lời tiên tri, từ cõi đời đời trong quá khứ đến cõi đời đời trong tương lai, cho chúng ta biết hôm nay chúng ta đang ở đâu trong dòng diễn tiến của các thời đại, và điều gì có thể trông đợi trong thời gian sắp tới. Tất cả những gì lời tiên tri đã báo trước sẽ xảy ra, cho đến hiện tại, đều đã được ghi dấu trên các trang lịch sử, và chúng ta có thể tin chắc rằng mọi điều còn ở phía trước sẽ được ứng nghiệm theo đúng thứ tự của nó.

"Cuộc lật đổ cuối cùng của mọi quyền thống trị trần gian đã được báo trước rõ ràng trong lời chân lý. Thông điệp ấy được nêu ra trong lời tiên tri được phán ra khi bản án của Thiên Chúa được tuyên đối với vị vua cuối cùng của Israel." Giáo dục, 178, 179.

Những bánh xe phức tạp thoạt nhìn dường như ở trong tình trạng hỗn loạn chính là sự vận hành phức tạp của các biến cố nhân loại, được biểu hiện qua sự tranh chiến và náo động của các dân tộc. Lịch sử mà Đấng Christ đã vạch rõ trong Lời Ngài cho chúng ta biết chúng ta đang ở đâu, và khi làm như vậy, lịch sử ấy xác định sự lật đổ sau cùng của mọi quyền thống trị trên đất. Thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn là nơi hiệu lực của mọi khái tượng được ứng nghiệm, và trong lịch sử ấy, các bánh xe tượng trưng cho chiến tranh và những tin đồn về chiến tranh mà Đấng Christ đã xác định là "khởi đầu của cơn đau đớn". Sự khởi đầu của cơn đau đớn đã bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, vì đó là lúc thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu, và thiên sứ đóng ấn đặt dấu của Ngài trên những người than thở và kêu khóc vì những sự gớm ghiếc được thực hiện trong hội thánh và trong xứ.

Những cuộc chiến trên đất gây buồn đau cho những ai chứng kiến và nghe về những gì các cuộc chiến ấy hàm ý. Lịch sử của sự ấn chứng chỉ ra cuộc lật đổ cuối cùng của mọi vương quốc trần thế, và sự lật đổ các vương quốc ấy đã được chỉ ra trong lịch sử tiên tri của quá khứ. Khi Ê-sai, trong chương sáu, thấy cùng một khái tượng như Giăng, Đa-ni-ên, Ê-xê-chi-ên, Gióp và Phao-lô, ông đã tình nguyện trình bày sứ điệp cho thời điểm ấy, nhưng ông hỏi sẽ phải trình bày sứ điệp đó trong bao lâu?

Bấy giờ tôi nghe tiếng Chúa phán: "Ta sẽ sai ai, và ai sẽ đi cho chúng ta?" Tôi thưa: "Có con đây; xin sai con." Ngài phán: "Hãy đi và nói với dân này: Các ngươi quả thật nghe mà không hiểu; quả thật thấy mà không nhận biết. Hãy làm cho lòng dân này trở nên chai cứng, làm cho tai họ nặng nề, và nhắm mắt họ lại, kéo họ thấy bằng mắt, nghe bằng tai, hiểu bằng lòng, và quay lại, và được chữa lành." Tôi thưa: "Lạy Chúa, đến bao giờ?" Ngài đáp: "Cho đến khi các thành trở nên hoang tàn không còn dân cư, nhà cửa không còn người ở, và đất đai hoàn toàn hoang vu; khi Chúa đã đưa người ta đi xa, và có một sự bỏ hoang rất lớn ở giữa xứ." Ê-sai 6:8-12.

Câu trả lời mà Ê-sai nhận được là ông sẽ phải trình bày sứ điệp cho đến khi "xứ sở bị hủy diệt hoàn toàn." Sứ điệp về sự ấn chứng được ban trong thời kỳ chiến tranh, và cuộc chiến ấy được xác định cụ thể là việc giải nghĩa thị kiến "marah" mà tất cả các nhà tiên tri đã chứng kiến. Sứ điệp bên ngoài nhằm tạo ra trải nghiệm bên trong, nhưng chỉ dành cho những ai "chịu nghe".

Mối liên hệ giữa đội quân ủy nhiệm của giáo hoàng là bọn Quốc xã trong Thế chiến thứ hai phù hợp, từng hàng một, với đội quân ủy nhiệm thứ hai trong cuộc chiến ủy nhiệm thứ hai, và chính

Thế chiến thứ hai cũng phù hợp với cuộc chiến ủy nhiệm thứ hai. Mỗi liên hệ của cuộc chiến ủy nhiệm thứ hai với cuộc chiến biên giới tại Raphia, hiện đang được lập lại tại Ukraine, được nối kết về mặt địa lý với đòn tấn công thứ hai của Hồi giáo thuộc tay vạ thứ ba, đã bắt đầu vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, và điều đó tượng trưng cho những bánh xe ở trong các bánh xe theo ý nghĩa tiên tri.

Năm 1999, một cuốn sách do John Cornwell chấp bút đã được xuất bản. Vào thời điểm đó, John Cornwell là Nghiên cứu viên Cao cấp tại Jesus College, Cambridge, Anh quốc, đồng thời là một nhà báo và tác giả đoạt giải thưởng. Cuốn sách đề cập đến vai trò của vị giáo hoàng ở Rôma đã trị vì trong thời Đế Nhị Thế Chiến. Cuốn sách mở đầu với ông nội của vị giáo hoàng tương lai, người là cánh tay phải của Giáo hoàng Piô IX, thường được biết đến với danh xưng Pio Nono. Năm 1849, một đám đông Cộng hòa đã tấn công khuôn viên Vatican và Giáo hoàng Piô IX phải chạy khỏi thành Rôma. Người mà ông mang theo vào cuộc lưu vong chính là ông nội của Eugenio Pacelli. Eugenio Pacelli là cháu nội của cánh tay phải của Giáo hoàng Piô IX, và về sau ông trở thành Piô XII; cuốn sách viết về Eugenio Pacelli mang nhan đề Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

Trong cuốn sách, Cornwell khám phá mức độ mà Giáo hoàng Piô XII, trước đây là Hồng y Eugenio Pacelli, đã biết đến và phản ứng trước cuộc bức hại người Do Thái do chế độ Đức Quốc xã tiến hành trong Chiến tranh Thế giới thứ Hai. Ông chứng minh rằng sự im lặng trước công chúng và việc thiếu hành động của Piô XII trong việc lên án nạn Diệt chủng Do Thái là minh chứng cho sự lãnh đạo vô đạo đức của ông trong thời chiến.

Cornwell cung cấp bối cảnh lịch sử cho triều đại giáo hoàng của Piô XII, bao gồm nền tảng ngoại giao của ông và những động lực chính trị phức tạp của thời kỳ đó. Ông xem xét cách tiếp cận của Vatican trong việc ứng phó với Đức Quốc xã. Cornwell cho rằng Piô XII đã không lên tiếng chống lại cuộc diệt chủng người Do Thái và không can thiệp vì những người Do Thái bị bách hại, bởi vì ông, khi còn là Hồng y vào năm 1933, đã xúc tiến một thỏa ước với Hitler, trong đó hứa hẹn sự phục tùng của Công giáo đối với sự nghiệp của Hitler.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Sau Thế chiến thứ hai, một số tội phạm chiến tranh Đức Quốc xã đã trốn thoát khỏi công lý bằng cách chạy sang nhiều quốc gia khác nhau, trong đó có một số nước ở Nam Mỹ. Những phương thức chủ yếu mà họ đã sử dụng để trốn thoát và đến được Nam Mỹ bao gồm:

Đường dây đào thoát: "Ratlines" là những tuyến đường trốn thoát bí mật được thiết lập bởi nhiều tổ chức khác nhau, bao gồm Giáo hội Công giáo và các cơ quan tình báo có thiện cảm, nhằm giúp các phần tử Quốc xã và những kẻ đào tẩu khác trốn khỏi châu Âu. Những tuyến đường này thường liên quan đến việc sử dụng danh tính giả, giấy tờ giả mạo, và các mạng lưới đưa người vượt biên trái phép để tạo điều kiện cho họ đến được các nơi trú ẩn an toàn, bao gồm cả Nam Mỹ.

Giấy tờ giả mạo: Nhiều kẻ đào tẩu Quốc xã đã có được hộ chiếu, thị thực và các giấy tờ đi lại khác bị làm giả để che giấu danh tính thật của mình và trốn tránh bị bắt giữ. Chúng sử dụng những giấy tờ này để đi qua các quốc gia trung lập hoặc có thiện cảm trước khi đến Nam Mỹ.

Sự Đồng Lõa của Giới Cầm Quyền: Trong một số trường hợp, các viên chức cảm tình tại các quốc gia Nam Mỹ đã làm ngơ trước sự hiện diện của những kẻ đào tẩu Đức Quốc xã hoặc tích cực trợ giúp họ lẩn tránh sự truy bắt. Một số chính phủ, đặc biệt là những chính thể độc tài có thiện cảm với hệ tư tưởng Quốc xã, đã cung cấp nơi ẩn náu cho những cá nhân này.

Kẻ hở pháp lý: Một số tội phạm chiến tranh Đức Quốc xã đã lợi dụng các kẽ hở pháp lý hoặc những luật dẫn độ lỏng lẻo tại các quốc gia Nam Mỹ để tránh bị dẫn độ về châu Âu, nơi họ sẽ phải đối mặt với việc bị truy tố vì những tội ác của mình.

Nhìn chung, sự kết hợp giữa các đường dây đào thoát, giấy tờ giả mạo, sự đồng lõa của giới chức trách, và các kẽ hở pháp lý đã tạo điều kiện cho các tội phạm chiến tranh Quốc xã trốn sang Nam Mỹ và lẩn tránh công lý trong nhiều năm sau khi Thế chiến thứ hai kết thúc.
ChatGPT, March, 2024.